

Johann Huswedel

Rector Academiae Rostochiensis Johannes Huswedelius Graec. liter. Prof. In Festo Resurrectionis Dominicae, Studiosam huius Academiae iuventutem ad Pietatem Gratitude[m] & modestiam hortatur atq[ue] invitat

Rostochi[ij]: Pedanus, 1624

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734594518>

Druck Freier Zugang

R U Progr 1624

1) Johann Mürwidel

2)

3)

4)

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOHANNES HUSWEDELIUS
Græc. liter. Prof.
IN FESTO
RESURRECTIONIS DOMINICÆ,
Studiosam hujus Academiæ
juventutem

*ad Pietatem Gratitude[m] & modestiam
hortatur atq[ue] invitat.*

ROSTOCHI
Excudebat Joachimus Pedanus, Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXIV.

ACADEMIA ROSTOCKENSIS
IOHANNES HUSWEDLIUS
IN FESTO
RESURRECTIONIS
DNI DOMINI
Studium hujus Academiae
Rostock

ad Petrum Gualtherium B. M. S. S. S.
Rostock

Rostock
Rostock

Uanta fuit nudiuertiani
meroris & horroris magni-
tudo ex Dei patientis &
vitæ morientis inusitato
& plusquam humano cru-
ciatu pijs mentibus concepta:
tanta & eo maior est letitia,
quam hodierno die profiteri, nec animo solum & in-
terno affectu, sed illustri gestu ac voce clara ex pieta-
tis & gratitudinis officio testari populus Christianus
debet. Licet enim ex ore ipsius Domini predi-
ctum saepe audissent eius Apostoli & amici, futu-
rum, ut ab uno suorum familiarium proditus, in win-
cula, crucem, & mortem abriperetur: tamen illi
omnia mundana somniantes, nec quidquam eorum
quæ prædicta erant in animum admittentes, &
& alia omnia cogitabant, & hoc rerum statu pesti-
ma & extrema quæq; metuebant. Cum ergo vi-
dissent quæ in horto, quæ in Pontificis palatio, quæ in
Pontij pratorio acta essent, cum ex urbe Dominum
cum cruce exeuntem, in crucem actum, in cruce
mortuum & confossum ipsi suis oculis adspexissent,
ex cruce deniq; sepulchro inclusum intellexissent: ut
ipsum pessimo seruilis lethi genere sublatum scie-
bant,

bant, ita omnem cum ipso spem suæ salutis extin-
 ctam autumabant. Quo in metu cum alterum
 diem traduxissent miseri, ecce tibi, præter omnem
 opinionem & expectationem eorum illucescit,
 ἡ βασίλισσα τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ λαμπρὰ νύξ, λύκου τὸ σκότος
 τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἡ ἡμεῖς ὑπὸ πολλοῦ φωτὸς τῶν σωτηρίων
 ἡμῶν αὐτῶν ἑορτὰ ζῶντι καὶ τῷ φωτὶ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντι σωκενε-
 κρωθέντι καὶ ἀνισταμένῳ σωανιστέμεθα: *regina dierum*
dies & nox illa splendida peccati tenebras
solvens, in qua nos cum magna luminis co-
pia salutis nostræ festum celebramus atq;
cum luce propter nos mortua morte simul
affecti cum eadem excitata simul excita-
mur, ut Theol. orat. funeb. 19. eam appellat; siue
ut idem orat. 42. ἑορτὴ ἑορτῶν, καὶ πανήγυρις πανηγύρεων
ποσῶτον ὑπεραίρουσι πάσας, ἢ τὰς ἀνθρώπινας μόνον, καὶ χαμῶ
ἐρχομένης, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτῆς κτίσεις καὶ ἐπ' αὐτὰς πελαγίας,
ὅσον ἀστέρας ἡλιου, festivitatum festivitas & cele-
britatum celebritas tanto ceteris omnibus
non solum humanis & humi defixis, sed
ijs etiam, quæ ipsius Christi sunt, ac pro-
pter ipsum celebrantur, superior, quanto
sol stellas antecellit. Hæc ergo dies felicissimum
sua lucis radium non Apostolis tantum & cæteris,
qui tunc vivebant homines atq; ævum agitabant,
Christi

Christi amicis spargebat, sed etiam nunc nobis quot
annis non tam occasionem praebet, quam necessita-
tem inponit repetendi memoriam beneficiorum, &
que nobis hoc die vel acquisita vel perfecta & colla-
ta sunt. Neq; enim incarnatio & natiuitas Filij
Dei, nec vita, quam inter homines egit, sanctitas,
nec patri caelesti praestita obedientia, nec passionis
acerbitas, nec ignominia crucis, nec mortis deniq;
spontanea admissio, vel tantillo plus nobis profuis-
sent, quam ceterorum hominum sanctorum: si, quod
istis contigit, morte victus & inferno relictus con-
tabuisset atq; corruptela obnoxius mansisset. Nunc
vero & ipse his laboribus defunctus morte superata
in vitam redijt & nobis facilem de fractis & fuis
hostibus victoriam reliquit, & spem resurrectionis
nostra confirmauit. Memorant vetusti Attica-
rum rerum scriptores Theseum quendam vixisse,
qui Procrustas & Pityocampas quosdam aliosq;
monstrosos homines aggressus devicerit & ab eo-
rum violentia regionem liberarit: Poeta vero de
istius Thesei socienno, quem Deorum Africanum
scriptor Christianus appellat, fabulantur, cum alia
monstra ab hoc trinoctio Gigante subacta, &
sublata, tum vero ipsum etiam tricripitem Cerberum
in vincula coniectum & ab inferis in lucem protra-
ctum. Fides earum rerum sit penes autores, nec
ego nunc mysteria gentilium excussa & suis frondi-

bus evoluta sub diuinam rapiam: hoc, quod largiuntur,
ab ijs accipimus, gigantes istos tandem & ipsos periis-
se, si modo unquam fuerunt & vixerunt, & morte
subactos longè plus monstrorum, quam subegerant ac-
ciperant, reliquisse. Nos vero Dei gratia donati
& instructi fide salvifica scimus & credimus, no-
stro heroi, gemina substantia Giganti, Dei & Virgi-
nis filio negotium fuisse cum longè alijs monstris, lon-
ge violentioribus & quæ non unum agrum vel unam
regionem infestabant, sed totum genus hominum

Quot sunt, quotq; fuere mundi ab ortu,
Quotq; post alijs erunt in annis,
pro suo in illos & illorum Creatorem odio crudelis-
simè tractabant, nec unquam nisi divinis viribus ex
carcere teterrimo liberandos. Prestitit quidem ille
Dei ⁱⁿ ~~in~~ ^{causa} ~~causa~~ Moses Israelitico populo magnum bene-
ficium sub Aegyptiaca tyrannide vexato, quem Dei
ope ac jussu ex ista servitute & erga stulo eripuit,
ac in libertatem terra divinitus promissa assertam
deduxit: sed ista servitus aliquot annorum & in
sola corpora expetebat, cui finem, si nihil aliud, vel
sola mors tandem afferebat: nos vero cum omni-
bus majoribus & minoribus post labem primi ho-
minis lapsu contractam in Pharaonis cujusdam
longè tetrioris & magis metuendi potestatem deve-
nimus, qui præter corpora in animas nostras odium
suum,

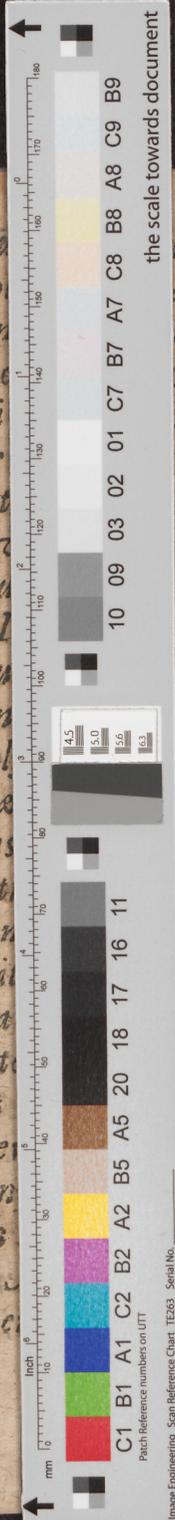
suum, vel præcipuè evomebat, varijs modis eas in-
festabat, multabat, occidebat: cujus potentiam nul-
lius hominis vires reprimere poterant, iram nulla
preces lenire, crudelitatem nulla supplicia satiare.
Inventus tandem est Agnus, ab origine mundi occi-
sus, cujus sanguis eam habebat efficaciam, ut limini
cordium nostrorum illitus percussoris imminentis
impetum inhiberet, gladium retunderet, ipsum ter-
refactum fugaret. Idem Agnus vita restitutus &
ipsum Pharaonem nostrum catenis tenebrarum
constrinxit, & lacu sulphureo submersum suffocavit
& effracto carcere populum suum libertati ac vita
restituit. Hoc igitur est illud beneficium, cujus ma-
gnitudo hujus diei festivitatem commendat nobis,
non malitia & nequitia, sed veritate ac sincerita-
te transigendam. Malitiam nobis odiosam reddat
passio & mors redemptoris nostri, qua cum semel Ju-
daorum crudeli odio procurata & perpetrata sit,
omni pietate & cura nobis cavendum est, ne denuo
à nobis procuretur, ne sanguis ejus denuo à nobis
profusus nostris pedibus conculcetur, ne malitia no-
stra spinis sanctissimum ejus caput denuo saucie-
tur, ne clavis nostrorum peccatorum manus &
pedes ejus denuo perforati affigantur, ne latus
ejus vitiorum nostrorum aculeis denuo perodiatur,
& ira Dei, ut in Judæos, ita in nos quoq; provoce-
tur:

Sur: Sed potius à vitiorum sordibus hoc Victoris Agni sanguine lauti & mundi cum Christo resurgamus, in vita sancta & integra ambulemus, & Victimæ Paschali laudes immolemus. Nemo est qui causam habeat vel minimã ullius ingratitudeis ex neglectu vel contemptu festivi temporis: causam potius omnes habemus longè maximam ejus frequenter obeundi ac diligenter celebrandi. Ex primi parentis labe omnes naturaliter sumus filij ira, nostra nos malitia ac perversitas æternis pœnis addicit: iratum patrem filius mitigavit ac tranquillavit, pœnas nobis debitas in se transtulit, carceri mancipatos liberavit, morti obnoxios vita reddidit & regni sui cohæredes effecit. Omnes Adami prioris labe in se fecit, omnes Adami posterioris obedientia ac satisfactio redemit, nisi quem sua sibi malitia & ingratitude tanti beneficij, tam preciosi sanguinis, tam acerba mortis tam gloriosæ resurrectionis fructu indignum reddiderit, eoq; cum æterno suo damno, nec nunquam profutura pœnitentia aut finienda miseria seipsum privavit. Cavebunt id pia pectora & ex adverso Victimæ Paschali laudes, iterum atq; iterum in hac vita & post hanc in æterna immolabunt.
P. P. Rostochij sub Sigillo Academiæ 20. Martij Anno 1624.

appareat, quam quibus vel ad
minus animi prorum sint vio
Nostro tempore & his locis con
in sensu venit, conventu ebric
& motu lascivo, si rite litari
ad alia omnia tanto projectior
dentia ipse Bacchus ab ebriet
committit: quæ cum occupat
non designat? Ibi concipitur
quod personatus exsequatur: L
quibus nihil obsceni denegatu
obruit, nox pudoris discrimen
clamori, neq; rixis, neq; tumult
citur. Accedit lascivia, qua
utitur, comite Venere, qua mens
lo munita est, qua non admittit
expugnandam & contaminat
Hæc ergo tam præclara solenni
exitum nobis pollicetur? Ira
qua major & justior concipi pot
jure meritoq; concipi deberet
qua ab ipso ad hostem & ad ver
pro Dei imagine ad quam homi
nam adversarij deformitatem
bomo sit, Satyrum, Silenum, e
ma vult; qui vir conditus est, c
A

the scale towards document

li, multo
aculandi,
quantum
personato
ltenim
& impu
auspicato
tas, quid
ab ebric
occasione,
animos
Neg
gitio par
ce cum
tatis val
eig; se
ermitat.
inẽm &
eremur,
re, quam
aturam,
ficit; quæ
t, obsca
ta cum
referre
& mol
litie